

GLOSE

ANTIKRONIKA. S pravim imenom: V občini Ljubljana-Center je bila lani izobrazbena struktura direktorjev v 194 delovnih organizacijah naslednja: 25,7 % direktorjev je imelo visoko izobrazbo, 6,7 % višjo, 28,4 % srednjo, 41,2 % direktorjev pa je imelo nižjo in osnovnošolsko izobrazbo. Po letošnji reelekciji pa imajo direktorji v gospodarstvu v občini Ljubljana-Center naslednjo izobrazbo: 21,5 % direktorjev ima visoko ali višjo izobrazbo, 25 % srednjo, 55,5 % direktorjev pa ima nižjo in osnovnošolsko izobrazbo. (Po poročilu v Ljubljanskem dnevniku) — Reelekcija v gospodarstvu ali vivisekcija gospodarstva — to je samo še vprašanje terminologije!

Kdo je kriv: — »Že tri tedne nekdo namenoma opravlja malo potrebo po treh, štirih spomenikih (na Navju namreč). Včasih pa najdemo tudi ostanke blata,« pripoveduje oskrbnik Ivan Kosner... — (Iz poročila v Delu) — Vsako leto pred Dnevom mrtvih se dva ali trije spomnijo na nesrečno Navje, protestirajo zoper vandalizem, ki mu je na milost in nemilost prepuščeno, nato pa je Navje spet vse leto pozabljeno. Kdo pa je kriv vandalizma — tisti neuki neznanec ali huligan, ki pač ne moreta iz svoje barbarske kože, ali pa smo navezadnje krivi vsi lepoumni razumniki, ki že toliko let ne moremo doseči rešitve za Navje. Sicer pa — ali ni ravnanje z Navjem samo simbol za ravnanje s slovensko kulturo in kulturnostjo sploh?

Vsakomur po delu: »Tedad je posegel v razpravo še predsednik občinske skupščine Andrej Levičnik: — Problem ni osamljen, — je dejal in pristavil, da služijo v nekaterih drugih podjetjih v občini celo znatno več! Tako so povzpnejo nekateri osebni dohodki, denimo, v Jugotekstilu tudi na milijon dinarjev na mesec!« (Iz poročila s seje občine Ljubljana-Center v Delu) — Milijon dinarjev znaša tudi Prešernova nagrada, ki jo prejme le redki slovenski umetnik, največkrat za življenjsko delo.

Encyklopedija moderna: V Beogradu je pričela izhajati nekakšna zvezna revija za kulturo, umetnost in znanost Encyklopedija moderna. Revija je nadvse razkošno opremljena in tiskana na večbarvnem papirju, z likovnimi prilogami, z raznimi grafičnimi bravurami in pogosto niti ne s polovično izkoriščenimi stranmi. Hkrati se v Sloveniji vse revije obupno bore s finančnimi težavami in je pogosto ogroženo celo njihovo redno izhajanje (npr. v zadnjih mesecih Problemov). Zanimivo bi bilo izvedeti, kdo finansira novo revijo in kdo dopušča njeno razkošnost, ki po svoji snobistični lišpavosti spominja na podobne podvige v gospodarstvu — na visoke investicije v neren-tabilne objekte.

Na višji idejni ravni (ob polemiki Mikoš-Djukić): Pred sto leti je Fran Levstik vzkliknil: »Bog živi kritiko!«, sodobnik pa ga dopolnjuje: »Bog živi kritiko kritike!«

Mnenje in podatki: »Kaj naj rečem o današnji situaciji? Poetov je bilo v vsaki dobi in povsod zelo malo. Pesnikovalcev zelo veliko. Jasno je, da pesnikovalci ubijajo zanimanje občinstva za poezijo. Tako je danes pri nas,

ko človek skoraj ne naleti več na dobro pesem... (Josip Vidmar v Knjigi 66)
— Janez Menart, Semafori mladosti; prodanih izvodov 2000, naklada 2000.
Ivan Minatti, Nekoga moraš imeti rad; prodanih izvodov 1000, naklada 1000.
Ivan Minatti, Bolečina nedoživetega; prodanih izvodov 814, naklada 1500. Ciril
Zlobec, Najina oaza. Prodanih izvodov 643, naklada 700 — itd. (Iz podatkov
o prodaji liričnih zbirk domačih pesnikov, objavljenih v februarški številki
Naših razgledov.)

Sodobna kolednica:

Vsem, ki greste v novo leto,
naj voščilo bo zapeto:
da bi dobro se imeli,
se smejali, pili, peli,
da bi srečni se ljubili,
si dohodke pomnožili,
avto, frižider kupili,
televizor, pralni stroj,
vikend hišo za pokoj...

(Iz Pavlihove pratike)

S temi izrazito socialističnimi željami za vse podjetne in koristoljubne
Slovence vstopa v novo leto tudi

Antikronist